

469.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU
I HANDLU W POROZUMIENIU Z MINISTREM
SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ MINISTREM SPRAW
WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 18 maja 1932 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 11 lipca 1923 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 387) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1923 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 547) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) punkt b) otrzymuje brzmienie następujące:
„kosztów, połączonych ze sprawowaniem czynności superarbitra, kuratora niezorganizowanych bruttowców i z utrzymaniem autoryzowanych organizacji bruttowców,”
- 2) skreśla się punkt c);
- 3) dodaje się trzy nowe ustępy o brzmieniu następującem:

„Stosunek procentowy bruttowców, reprezentowanych przez poszczególne organizacje, do bruttowców niezorganizowanych oraz stosunek procentowy poszczególnych organizacji bruttowców między sobą, ustalają zainteresowani w drodze porozumienia. W razie niedościa porozumienia do skutku rozstrzyga osoba wyznaczona przez Prezydium Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie.

Dla określenia wysokości procentowego potrącenia na pokrycie kosztów, przewidzianych w punkcie b) ustępu pierwszego, miarodajne będą zgodne uchwały walnych zgromadzeń autoryzowanych organizacji bruttowców, powzięte w myśl postanowień statutów tych organizacji. W razie braku tej zgody decyduje o tem osoba wyznaczona przez Prezydium Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie.

Potrącenia od udziałów zorganizowanych bruttowców przekazuje się odnośnym organizacjom, a potrącenia od udziałów niezorganizowanych bruttowców pozostawia się do rozporządzenia sądownicemu we Lwowie w celu pokrywania oznaczonych przez ten sąd wynagrodzeń superarbitra i kuratora niezorganizowanych bruttowców”.

§ 2. O ile z potrąceń od udziałów bruttowców, dokonanych przed wejściem w życie niniejsze-

go rozporządzenia, pozostały jakieś kwoty, sąd apelacyjny we Lwowie może je zużyć na wynagrodzenie superarbitra za dotychczas spełniane czynności.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

470.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 10 czerwca 1932 r.

o zgłaszaniu się i rejestracji osób, korzystających z uprawnień art. 309 prawa górniczego.

Na podstawie art. 309 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), zarządza się co następuje:

§ 1. Rejestracji osób, korzystających z uprawnień art. 309 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), dokonywają:

a) Ministerstwo Przemysłu i Handlu, o ile chodzi o osobę, która w dniu wejścia w życie prawa górniczego była urzędnikiem działu górnictwa Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Centrali) w czynnej służbie, w stanie nieczynnym, urzędnikiem emerytowanym tegoż działu, albo pracownikiem kontraktowym w dziale górnictwa Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Centrali), albo prezesem wyższego urzędu górniczego;

b) wyższy urząd górniczy, o ile chodzi o osobę, która w chwili wejścia w życie prawa górniczego była urzędnikiem wyższego urzędu górniczego lub podwładnego temuż okręgowemu urzędowi górniczego w służbie czynnej, w stanie nieczynnym, albo urzędnikiem emerytowanym, lub pracownikiem kontraktowym tychże urzędów;

c) okręgowy urząd górniczy, właściwy terytorjalnie dla zakładu górniczego, w którym dana osoba zajmowała stanowisko kierownicze lub dozorcze w chwili wejścia w życie prawa górniczego, jeżeli była zgłoszona w tym charakterze właściwej władzy górniczej i jeżeli nie podpada pod postanowienia punktów a) lub b) niniejszego paragrafu;

d) okręgowy urząd górniczy właściwy terytorjalnie dla zakładu górniczego, w którym dana osoba zajmowała ostatnio przed wejściem w życie prawa górniczego stanowisko kierownicze lub dozorcze, jeżeli dana osoba nie podpada pod postanowienia poprzednich punktów niniejszego paragrafu;

e) Ministerstwo Przemysłu i Handlu, jeżeli chodzi o osobę, która na podstawie ustaw górniczych rosyjskiej, pruskiej lub austriackiej, zajmowała stanowisko kierownicze lub dozorcze tylko w zakładach

górnicych, znajdujących się na obszarach, które nie weszły w skład Państwa Polskiego i jeżeli dana osoba nie podpada pod postanowienia innych punktów niniejszego paragrafu.

§ 2. (1) W wypadkach, przewidzianych w punktach a) i b) § 1 niniejszego rozporządzenia, rejestracji dokonywa z urzędu właściwa władza górnicza na podstawie znajdujących się w jej aktach dowodów co do kwalifikacyj ośnośnych osób.

(2) W wypadku, przewidzianym w punkcie e) § 1 niniejszego rozporządzenia, zgłoszenie danej osoby na stanowisko kierownicze lub dozorcze jest równoznaczne ze zgłoszeniem, przewidzianem w art. 309 prawa górniczego. Natomiast w ciągu sześciu miesięcy od daty upływu terminu, przepisane dla zgłoszeń przez art. 309, winien być przez zainteresowaną osobę złożony dowód posiadania obywatelstwa polskiego. W tymże terminie dodatkowym może osoba zainteresowana przedłożyć dodatkowe dowody co do zajmowanych poprzednio stanowisk, jeżeli te dawałyby jej uprawnienia szersze w porównaniu ze stanowiskiem, zajmowanym w chwili wejścia w życie prawa górniczego.

(3) W wypadku, przewidzianym w punkcie d) § 1, osoba zainteresowana winna, niezależnie od zgłoszenia w terminie przewidzianym w art. 309 prawa górniczego, przedstawić w ciągu sześciu miesięcy od daty upływu tego terminu właściwej władzy górniczej dowód posiadania obywatelstwa polskiego, krótki życiorys ze wskazaniem w jakich zakładach górniczych i w jakim charakterze pracowała do chwili wejścia w życie prawa górniczego, i dowody zajmowania stanowiska kierowniczego lub dozorczego w poszczególnych zakładach górniczych.

(4) Postanowienia ustępu poprzedniego stosuje się także w wypadku przewidzianym w punkcie e) § 1 niniejszego rozporządzenia, z tą jedynie zmianą, że zgłoszenie i odnośne dowody winny być składane Ministerstwu Przemysłu i Handlu za pośrednictwem Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach, o ile chodzi o osoby, które zajmowały stanowiska kierownicze lub dozorcze w zakładach górniczych na obszarze podlegającym przepisom pruskiej ustawy górniczej, za pośrednictwem Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie, o ile chodzi o osoby, które zajmowały także stanowiska na obszarze podlegającym przepisom ustawy austriackiej z dn. 31 grudnia 1893 roku o ustanowieniu kierowników i dozorców ruchu w górnictwie, oraz Wyższego Urzędu Górniczego w Warszawie, o ile chodzi o osoby, które zajmowały także stanowiska na obszarze, podlegającym przepisom rosyjskiej ustawy górniczej.

(5) W razie, jeżeli osoba była zatwierdzona na stanowisku kierowniczem lub dozorcem przez polską władzę górniczą, dopuszczalnym jest, zamiast przedstawiania odnośnego dowodu piśmiennego, powołanie się na odnośne zatwierdzenie, z wymienieniem jego daty i wskazaniem zakładu górniczego oraz zajmowanego stanowiska.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

471.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 maja 1932 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego.

Na podstawie art. 1, 3, 5, 6, 7, 13 i 17 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763) zarządza co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1) Artykuły — art. — wymienione w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają postanowienia ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763).

2) Paragrafy — §§ — wymienione w tem rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają przepisy tego rozporządzenia.

3) Skrótów oznaczają:

- a) „izba skarbowa” — również Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy);
- b) „urząd skarbowy” — Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych;
- c) „K. S.” — Kontrola Skarbowa.

§ 2. Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy skarbowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której decyzja w administracyjnym toku instancyj jest ostateczna. Odwołanie ma być wniesione za pośrednictwem władzy orzekającej w ciągu czternastu dni od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia.

§ 3. Wyrób, rozlew, magazynowanie i obrót napojami winnymi podlegają nadzorowi skarbowemu.

§ 4. 1) Samoistne przedsiębiorstwa tłoczenia soków z surowców, wymienionych w art. 1, przeznaczonych do wyrobu napojów winnych w wytwórniach, winny być zgłoszone inspektorowi K. S. i podlegają nadzorowi K. S.

2) Przepisy tego paragrafu nie odnoszą się do wyrobu napojów winnych, przeznaczonych do użytku we własnym gospodarstwie domowym.

§ 5. 1) Przedsiębiorcę wytwórni lub wolnego składu może zastępować wobec władz skarbowych jego zastępca (kierownik).

2) Ustanowienie zastępcy konieczne jest wówczas, gdy przedsiębiorstwo należy do osoby prawnej lub takiej osoby fizycznej, która nie może wypełniać osobiście ciężących na niej obowiązków.

3) Jeżeli urząd skarbowy uzna ustanowienie zastępcy za konieczne (ust. 2), zawiadomi o tem piśmiennie przedsiębiorcę i wyznaczy mu termin do zgłoszenia zastępcy.

4) O ustanowieniu zastępcy przedsiębiorca obowiązany jest donieść urzędowi skarbowemu. Do-